



EN SISET DE CAN LLAGOSTA

En Narcís Serra i Cabarrocas va nèixer el 24 de desembre de 1910. En Narcís té quatre fills i sis néts i ara fa tres anys i mig que va morir la seva dona, la Conxita. Des de sempre ha viscut a Quart i ha vist la manera com ha anat canviant el poble.

On va nèixer?

Vaig nèixer aquí a Quart a aquesta mateixa casa, a Can Llagosta.

D'on eren els seus pares?

El meu pare era d'aquí a aquesta casa. Ara, la meua mare era d'El Castellar, de Can Bruguera.

Quants germans eren?

Eren sis germans, tres nois i tres noies. En aquell temps en aquesta casa hi havia sis mainades, el gran era jo. I de cèntims no n'hi havia pas gaires llavors. De cèntims pocs.

Van anar a col·legi?

Vaig anar dos anys a estudi a Quart. Llavors tenia 7 anys i hi vaig anar fins els 9 anys. Llavors, és clar, en aquesta casa de cèntims n'hi havia pocs. Jo havia de combregar i em van fer anar a engegar ovelles per guanyar-me el vestit de combregar, que em va costar 60 pessetes, llavors.

I no va anar més a escola?

Llavors vaig combregar i havent combregat em vaig posar a treballar. Treballava per aquí a casa i treballava una mica a bosc per fer quatre cèntims. Llavors quan vaig tenir 16 anys el meu pare es va posar malalt, que el van haver de portar al manicomi. I és clar, jo era jove encara i em vaig haver de fer càrrec de tota la casa. Jo i la meua mare vam haver de portar la casa. Els altres germans eren més petits que jo.

Després es va curar el seu pare?

El meu pare va estar 6 mesos al manicomi. Llavors, és clar, jo tenia 18 anys i havia d'anar de seguit per soldat. La meua mare espantada, ell malalt i jo me n'havia d'anar. Llavors, mira, amb tots els treballs i treballs encara vam aturar d'anar-hi. No hi vaig haver d'anar gota a la mili. Amb metges i coses encara ho vam aturar.

Hi havia molta terra en aquesta casa llavors?

De terra n'hi havia molta en aquesta casa. En aquell temps hi havia 28 ó 29 vessanes de terra per treballar. Però és clar, el meu pare tot el que tenia eren un parell de bous.

També manàvem tot allò del Capritxo, uns camps que hi ha cap a Palol que els va arrendar el Capritxo. I aquells camps que hi ha allà a darrera de Can Gibert de baix, aquells camps també. Eren terres que eren lluny. I llavors, com que treballàvem la terra, n'hi havia poc de bestiar a casa.

Sempre va viure a aquesta casa?

No, llavors em vaig casar i vaig estar un any i mig fora.

Com la va conèixer a la seva dona?

La Conxita vivia aquí a Can Serra i jo vaig estar dos anys a engegar ovelles allà.

On va anar a viure quan va ser fora d'aquí?

Vaig estar allà a La Creueta i aquí a Can Xacó. Vaig viure allà al Carrer de La Creueta 9 ó 10 mesos. Allà també hi vivia la meua cunyada perquè en aquella casa hi havia lloc per dos masovers.



Llavors em va sortir a Can Xacó i allà hi havia una mica de terra, perquè llavors sense terra tampoc anava bé. Allà hi havia una vessana de terra i hi feies quatre patates, quatre cebes, quatre alls, quatre coses.

On és Can Xacó?

És una casa que hi ha per allà darrera d'on ara hi ha les Ceràmiques Prats, però ara ja està caiguent a terra. Quan va estallar la guerra estàvem allà a Can Xacó. Allà era en plena guerra i hi mataven gent per allà. Els meus dos fills més grans, l'Agustí i en Pere, eren petits que estaven allà. L'Agustí se'n recorda que diu que hi tiraven bombes i allà a la carretera de Montnegre hi mataven gent. I el dia que van entrar els nacionals, diu que estava ple d'italians per allà. Jo no ho sé pas perquè no hi era.

Va haver d'anar a la guerra, no?

Llavors a la mili no hi vaig haver d'anar gota però al cap de tres anys va venir la guerra. Llavors, au! Llavors sí, cap a la guerra. Me cago en l'orgue! M'havia escapat d'una cosa i llavors au, no em vaig poder escapar de cap manera. Tots tres